

'Ik fantaseer spannende werelden'

Mark Minnema

Alkmaar * 'Aardappelbloed', het nieuwe boek van de Alkmaarse schrijfster Inge Nicole, heeft naar-geestige trekken. De tiener Darya zit het liefst in een kast en hongert zichzelf uit om maar niet zo dik te worden als haar moeder.

Intussen moet het meisje alle zeilen bijzetten om uit de tentakels van haar criminele Russische familie te blijven.

Inge Nicole, pseudoniem voor Inge Nicole Bak, schrijft er terughoudend over, soms zelfs met een poëtische toon. „Ik houd van eenvoudige taal, het moet niet te bloemrijk worden. Met af en toe een poëtische zin, een inzicht. Ik probeer dat te doseren”, zegt ze. Het verhaal, dat vertelt over een Russisch immigrantengezin aan de rand van het dorp Knollendam, kwam associërend tot stand, vertelt de schrijfster. Ze hoorde een radiobericht over een vrouw die jarenlang in een kast had gezeten. Inge Nicole: „Het begon met die kast. Die familie en dat troosteloze rij-

tjeshuis aan de rand van de polder zag ik ook meteen voor me.” In de kast zag ze matroesjka's – Russische poppetjes – staan. „Toen

wist ik dat Rusland een rol moest spelen. Een wereld die je niet kent is altijd leuk om over te schrijven. Als het onderwerp te dichtbij is,

'Aardappelbloed' nieuw boek van Alkmaarse Inge Nicole

zitten allerlei waarheden me in de weg. Als ik schrijf duik ik graag in een wereld waarvan ik iets wil weten. Een schrijver heeft natuurlijk een heel saai leven, dus ik ga op onderzoek uit en fantaseer spannende werelden.”

Inge Nicole pakt ook thema misdaad bij de kop, zonder van het boek een typische thriller te maken. Toch komt er behoorlijk wat wreedheid in voor, de Russische penoze laat zich niet onbetuigd. „Het fascineert me hoe gewetenloos de mens kan zijn. Ik ben lang idealistisch geweest: het komt goed als je genoeg liefde geeft. Maar een mens is een vat waar je alles in kunt stoppen. Een mens kan heel erg beschadigd zijn en niet alles valt te helen. Dan nog geloof ik niet dat mensen alleen maar slecht

De Alkmaarse schrijfster Inge Nicole. FOTO MAURICE HOF

kunnen zijn.”

'Aardappelbloed' is een novelle, een verhaal van bescheiden omvang. Net als haar vorige boek, 'De tranen van de zeegans'. „Ik houd niet van uitweiden, van detailge-neuzel. Een novelle dwingt mij strak te schrijven, je behoudt het overzicht, dat is prettig. Bovendien hebben mensen weinig tijd en een korte spanningsboog. Het past bij deze tijd.”

„Mijn uitgever heeft me nu wel gevraagd weer een roman te proberen. Of er minder waardering is voor een korter verhaal? Nederland heeft er geen traditie in. Mijn uitgever laat me er vrij in hoor, maar ik probeer nu wel weer een roman te schrijven.”

Hoe dan ook is ze altijd aan het scheppen. „Ik schrijf elke dag wel iets, of ik schilder. Dat deed ik als kind al. Het is mijn manier van communiceren. Ik ben nooit echt een spreker geweest. Ik heb nadenktijd nodig, die heb je als je schrijft.”

Inge Nicole: Aardappelbloed. Uitgeverij In De Knipscheer